

สุภาวี กับงานออกแบบชีวิต

ภาพ: นิติภัทร อดิยาธา

สุภาวี ศิริรัตนารากร

จะลองนึกถึงความหมายของเครื่องประดับมาลึกลงๆ แต่ละคนคงให้นิยามที่ต่างกัน การตกแต่งร่างกายให้สวย สีสันเพื่อปกป้องสถานะของคนเรา ใช้เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว

สุภาวี ศิริรัตนารากร คือ คนที่ถึงเครื่องประดับในฐานะเป็น การออกแบบ อีกทั้งเคย ผลงานในเมืองไทยหลายครั้ง ผ่านมาเพิ่งโชว์ผลงานร่วมกับ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งก็ได้ สนใจจากสื่อมวลชนไปไม่ เธอกำลังจะก้าวขึ้นทำเนียบ

เรียนจบคณะมัณฑนศิลป์ ศิลปากร แพร่มุ่งหน้าสู่นคร ประเทศอังกฤษ เพื่อศึกษาต่อที่ ลเซ็นมาร์ติน ในหลักสูตรการ ระดับด้วยมือเพราะเกิดความ วของเครื่องประดับมีอะไรให้ ศึกษาต่อในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปากร ใน คอลเลจ ออฟ อาร์ต ประเทศ สตรีคอนเซ็ปชวล อาร์ต หรือ ามโนคติ

นั้นทุกอย่างเหมือนเป็นโลกกว้าง และแล้วเธอก็ได้ฉายแววในเวที อย่างเต็มที่ โดยผลงานวิชา 'คัมทอน. นุ่มนวล' ได้รับแรง อกหลักการรวมจิตเป็นเอกภาพ เครื่องประดับทรงกลม จนได้ แบบยอดเยี่ยมมาครอง

ยกออกได้เป็นสองส่วนคือ สัมผัสกับมุมที่แหลมคม ทำ ันต์ด้วยอะไรอีกข้างหนึ่งมี

เป็นการออกแบบเชิงศิลปะ ดังนั้น มันจะไม่ สอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอย แต่เป็นการ ให้คุณค่าทางอารมณ์ ซึ่งต่างไปจากการออกแบบเชิงพาณิชย์ ที่ต้องดูแนวโน้มของตลาด และมูลค่าของวัสดุ เน้นการสวมใส่สบาย"

หลังจากจบปริญญาโทแล้ว ว่าที่ ตรี.สาว ยังหลงใหลในความรู้ด้านงานออกแบบเครื่องประดับ จึงอยากจะศึกษาต่อให้ ถึงที่สุด โดยขณะนี้เธอกำลังทำวิทยานิพนธ์

ภาษามือไปในตัว ซึ่งจากประวัติศาสตร์ ของเครื่องประดับ ก็อยู่คู่กับคนมานานแล้ว ในรูปแบบของสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ เช่น การ นำพระมาคล้องคอ หากมองในแง่ของการ ออกแบบ นั่นคือการนำแผ่นเหล็กมาพิมพ์ ภาพนูนรูปพระ กำหนดให้เป็นสัญลักษณ์ให้ เชื่อมโยงจิตใจ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ สุภาวีสูมตัวอย่าง จากเด็กทททททททททททททททททททททท

1-2 เครื่องประดับสำหรับคนทุพพิกาล ในชื่อผลงาน 'เทวา.เบิกบาน'

ให้สะดวกตาตัวเรือนต้องมีกลไกต่างๆ เพื่อนำไปสู่ การฝึกทักษะการใช้ภาษามือและไม่ลืมที่จะสอดแทรกหลักการของศาสนา อันเป็นเอกลักษณ์ ประจำตัวที่สุภาวีซึ่งต้องมียูนิในชั้นงานอยู่เสมอ "นี่เป็นเรื่องราวของหลักอริยสัจสี่และมรรคแปดเป็นเครื่องประดับรูปดอกบัวซึ่งมีกลไกอยู่ในนั้น คือ เวลาดอกไม้หุบ มันก็ตรงกับคำว่าเทวาในภาษามือ แต่ถ้าเอามือยกขึ้นแล้ว กลีบดอกจะคลี่ออก ก็หมายถึงคำว่าเบิกบาน แล้วก็มือของเด็ก ผูกพันอยู่ในนั้น ทำให้เขามีความหวัง อย่างเด็ก รายหนึ่งมีเมล็ดข้าวอยู่ในนั้น เขาเคยบอกกับแพรวว่า เวลาที่เห็นต้นข้าวแล้วรู้สึกสดชื่นนะ เพราะถ้านำมา ปลูกรดน้ำทุกวันก็จะเห็นต้นข้าวสีเขียว ซึ่งเขาก็เข้าใจว่าสามารถสร้างความสุขได้อย่างง่ายๆ"

หากผลงานชิ้นนี้ผ่านการพิจารณาเมื่อไหร่ แพรวตั้งใจว่าจะรีบกลับมาอยู่ในแวดวงนักออกแบบเครื่องประดับต่อไป เพื่อช่วยเป็นแรงผลักดันให้กับคนที่อยากจะทำขึ้นมาอยู่ในจุดเดียวกันกับเธอ

"วางแผนไว้ว่ากลับมาอีกจะมาเป็นอาจารย์สอน หนังสือ เพราะมันเป็นความอัดอั้นตันใจ สมัยที่เคย เป็นนักศึกษามาก่อน ตอนนั้นรู้สึกว่ายากได้มีใครสักคนมาชี้แนะแนวทางเป็นคนที่เปิดกว้างทางความคิด ไม่เอาตัวเองเป็นมาตรฐาน"

ในฟากของคนที่เป็นลูกศิษย์ เธอก็มีความ คาดหวังเช่นกันว่า ในเมื่อต้องแลกเปลี่ยนความคิดซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา ตัวเด็กเองก็ต้อง พยายามจัดลำดับความคิดให้ดีหาเหตุผลมารอง รับให้ได้ว่าทำไมถึงคิดแบบนี้หรือแบบนี้ส่วน ภาควิชาการก็ถึงเวลาทบทวนการสร้าง สรรค์ผลงานที่ต้องปรับความคิดวิ่งตามกระแส แล้วหันมาสร้างเอกลักษณ์ของตัวเองรวมทั้งควร ให้มีความสำคัญกับงานวิจัยให้มากเพื่อนำไปสู่การ ปรับกระบวนการความคิด วิธีผลิตให้สอดคล้องกัน ระหว่างนักออกแบบกับเจ้าของกิจการ

นิยามของเครื่องประดับในจินตนาการ ของแต่ละคน ต่างมีแง่มุมหลากหลาย ...ความ

ครูสังคม ประกวด

คลุกคลีอยู่กับเด็กๆ ใน ถึงคราต้องมารับหน้าที่เป็น จิตรกรน้อย ที่ फिल्मบางก ให้กับน้องๆ เขาชวน ไป เวลาว่างในช่วงเปิดเท แสดงความสามารถทางศิลปะ ด้วยการส่งภาพ ระบายสี องคูลีมาล จินตนาการของเด็กๆ ง ครูสังคม แห่งบ้านศิลปะ ถึงกับอึ้ง ที่ฝีมือเด็ก ปรเปรยว่า

"ตัดสินใจยากเหมือนกัน ครับ แม้ว่าผมจะเป็นอาช สอนศิลปะ คลุกคลีอยู่ เด็กๆ มานาน เนื่องจาก สมัยนี้มีฝีมือ และความ สร้างสรรค์ในงานศิลปะม จนเราต้องยอมรับในผล และความคิดของเขา อยู่ มีฝีมือและความคิดที่เ ย็งอดที่งไม่ได้จริงๆ ครับ

สำหรับผลการตัดสิน ประเภท ประเภทระดับ 'ด.ช.ธีรพัฒน์ รวมพรส อันดับ 1' ได้แก่ 'ด.ญ.ภ 'รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1' ได้แก่ 'ด.ญ.ภ

ประเภทระดับชั้นมั บรรรลือ' โรงเรียนพระท ได้แก่ 'ด.ญ.ปณิตา ม 'รางวัลรองชนะเลิศอันดับ สายไผ่

นอกจากนี้ ยังมีร น้องๆ ผู้เข้าประกวด